

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/135/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010456
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814010456.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 19. 01. 2015 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanému C. V.

rozhodol:

Obžalovaný C. V., nar. XX. XX. XXXX v S., okres Prievidza, bytom S., N. R. č. XX

je vinný, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej maloletej dcéry M. S., nar. XX. XX. XXXX a rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi č. konania 12P/22/2012 zo dňa 23. 04. 2012 s nadobudnutím právoplatnosti dňa 09. 06. 2012 je zaviazaný prispievať na jej výživu sumou vo výške 50,-€ mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky oprávnenej R. S., v období od 16. 01. 2012 doposiaľ sa plneniu tejto povinnosti vyhýba tým, že je formálne nezamestnaný, na jar v roku 2012 odmietol ponúknuté zamestnanie od spoločnosti P. C., s. r. o. S., nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, privyrába si brigádnickou činnosťou, z ktorej dosahuje dostatočný príjem na úhradu výživného, v dôsledku čoho zostal dlhovať oprávnenej na bežnom výživnom sumu vo výške 1 400,-€ a nedoplatok na výživnom za obdobie od 09. 01. 2012 do 30. 04. 2012 vo výške 187,-€,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, pretože ho páchal po dlhší čas

t ý m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona (ďalej Tr. zák.)

a z a t o s a
o d s u d z u j e:

Podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, svedkyňu S. podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil listinné dôkazy číslo listu 21 - 29, správy číslo listu 30 - 52, register trestov číslo listu 56, 75, trestný rozkaz číslo listu 65, odpor číslo listu 70.

Obžalovaný uviedol, že zo skutku sa cíti byť nevinný. Ďalej okrem iného uviedol, že je pravda, že výživné neplatil, ale pre poškodenú a jej matku asi rok pracoval. Na otázku samosudcu prečo vo výpovedi v prípravnom konaní túto skutočnosť neuviedol, uviedol, že to vtedy hovoril. Výpoveď si neprečítal, tvrdí však, že toto uvádzal. V žalovanom období nebol evidovaný na úrade práce, vybavoval si prácu v Anglicku. Ak to neuviedol vo výpovedi v prípravnom konaní, je to preto, lebo vybavovanie tej práce ešte nemal v takom štádiu, aby to bolo reálne. Na otázku prečo nepracoval vo firme P. C., uviedol, že to bola práca len v období jar až jeseň. Na otázku prečo v tomto období tam nepracoval, uviedol, že v tom období finančné prostriedky mal. Výživné neplatil preto, lebo bol dohodnutý s poškodenou a jej matkou, že to, čo zarobil u nich, si nechajú ako výživné. Nevie si vysvetliť prečo poškodená, keď boli takto dohodnutí, podala trestné oznámenie. Na otázku prokurátorky, ak teda mal príjmy z brigád v žalovanom období prečo neplatil výživné, uviedol, že nebol na tom tak, že by mohol zároveň zaplatiť výživné a zároveň prežiť. Na ďalšiu otázku, či by v prípade, keby sa staral o dieťa mu chýbalo 50 euro výživného, uviedol, že by mu chýbalo. Vie však, že v rodine poškodenej tieto peniaze nechýbajú. Na otázku koľko zarobil, keď prerábal kamarátovi byt, uviedol, že nič. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede obžalovaného z prípravného konania, kde okrem iného uviedol, že na jar 2012 prerábal kamarátovi byt a zarobil asi 600 euro; bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, obžalovaný uviedol, že to bolo v dobe, keď mu zomrela starká a potreboval peniaze na pohreb. Na otázku, že túto skutočnosť o pohrebe neuvádzal vo výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že on to hovoril. Je pravda, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, mesačne platí 100 euro. Na otázku samosudcu, či bol niekde od septembra 2014 zamestnaný, uviedol, že nie. Na úrade práce nie je evidovaný. Na otázku z čoho žil od septembra 2014, uviedol, že ho živila matka, mal zlú sezónu. Od septembra 2014 žiadne výživné nezaplatil, dnes sa chystá zaplatiť.

Svedkyňa S. okrem iného uviedla, že obžalovaný za obdobie od januára 2012 doteraz nezaplatil žiadne výživné. Na otázku, či bola medzi ňou a obžalovaným nejaká dohoda, že si môže odrobiť výživné prácou ich domácnosti, uviedla, že žiadna taká dohoda nebola, obžalovaný mal riadne výživné platiť. Je pravdou, že nejakú robotu pre jej matku urobil, boli to práce v lese, pomáhal pri tom jej matke. Obžalovaný tam pracoval asi 2 mesiace. Obžalovaný prejavuje záujem o dcéru, avšak len taký slabý, ona mu dcéru nezverí, stretávajú sa len v jej prítomnosti. Obžalovaný jej hovoril, že pracuje u nejakého kamaráta, stále tvrdil, že peniaze pošle. Dieťa netrpí núdzou, je oň riadne postarané. Na otázku samosudcu uviedla, že považuje výživné vo výške 200 euro, ktoré odpracoval obžalovaný v lese spolu s jej matkou v žalovanom období, za uhradené výživné.

Na čísle listu 21, 22 sa nachádza rozsudok Okresného súdu Prievidza číslo 12P /22/2012 zo dňa 23. apríla 2012, právoplatný dňa 9. júna 2012, ktorým bol obžalovaný zaviazaný platiť od 09. 01. 2012 poškodenej výživné 50 euro mesačne. Zároveň bol zaviazaný uhradiť nedoplatok na výživnom za obdobie od 09. 01. 2012 do 30. 04. 2012 vo výške 187 euro formou mesačných splátok.

Zo správy na čísle listu 30 a z úradného záznamu na čísle listu 31 vyplýva, že obžalovaný nie je evidovaný ako nezamestnaný na úrade práce, naposledy bol evidovaný do 22. 08. 2007. Podľa správy úradu práce boli a sú evidované voľné pracovné miesta podľa dosiahnutého vzdelania, o ktoré sa v prípade záujmu mohol obžalovaný uchádzať.

Na čísle listu 37 až 40 sa nachádzajú správy firmy P. C., s. r. o.; S., z ktorých vyplýva, že obžalovaný u nich pracoval dvakrát, v priebehu roku 2011 na dohodu o vykonaní práce. Na jar v roku 2012 riaditeľ firmy kontaktoval obžalovaného, aby mu ponúkol prácu, obžalovaný oznámil, že prácu má.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období

dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Za uvedené obdobie od 09. 01. 2012 do rozhodnutia súdu dňa 19. 01. 2015 zostal na výživnom dlhovať 1 400 euro a zároveň nedoplatok na výživnom vo výške 187 euro. Vzhľadom na výpoveď svedkyne S. na hlavnom pojednávaní, súd zohľadnil, že počas žalovaného obdobia obžalovaný splnil svoju vyživovaciu povinnosť vo výške 200 euro ako uviedla svedkyňa S. ide o práce, ktoré spolu s matkou poškodenej obžalovaný vykonal pri prácach v lese. Je zrejmé, že obžalovaný vedome vyživovaciu povinnosť neplnil, hoci o tom, že je povinný vyživovaciu povinnosť plniť vedel. Z oboznamovaných listinných správ vyplýva, že odmietol ponúkanú prácu pre firmu P. C., hoci takáto práca mu bola ponúknutá na jar v roku 2012. Taktiež nie je evidovaný už od roku 2007 na úrade práce, pričom v ponuke úradu práce sú pracovné miesta, o ktoré sa v prípade záujmu obžalovaný mohol uchádzať. Taktiež z brigádnickej činnosti, ktorú uvádza obžalovaný, že vykonával v žalovanom období, mal určité príjmy, z ktorých mohol aspoň čiastočne, čo by ho nezbavovalo trestnej zodpovednosti, vyživovaciu povinnosť plniť. Je zrejmé, že obžalovanému spôsob života aký vedie vyhovuje a neprejavuje skutočný záujem o dlhodobejšie zamestnanie. Podľa názoru súdu argumenty, ktoré uviedol obžalovaný na svoju obranu, sú účelové, vedené snahou zbaviť sa trestnej zodpovednosti a tieto vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní boli dostatočne vyvrátené. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti súd uznal obžalovaného za vinného, na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný ako vyplýva z registra trestov bol doteraz šesťkrát súdne trestaný, v roku 2009 už bol odsúdený aj za neplnenie vyživovacej povinnosti podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, v prípade piatich odsúdení sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený. V prípade posledného odsúdenia vo veci Okresného súdu Prievidza číslo 2T 113/2012 mu bol uložený trest odňatia slobody dva roky, podmienene odložený na skúšobnú dobu dva roky do 26. 09. 2014. Trestnej činnosti, ktorá je predmetom z tohto rozsudku sa teda dopustil aj počas plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia vo veci Okresného súdu Prievidza číslo 2T 113 /2012.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona a za použitia ustanovenia § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody 28 mesiacov nepodmienečne, pričom pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže doteraz nebol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Súd uložil nepodmienečný trest toho dôvodu, že ako bolo uvedené vyššie, trestnú činnosť páchal v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia. Takto uložený trest považuje súd za primeraný, vystihujúci spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.